

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.2.2014
COM(2014) 97 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

**Prima etapă de punere în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul
marin (2008/56/CE)**

**Evaluarea efectuată de Comisia Europeană și orientări
{SWD(2014) 49 final}**

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

Prima etapă de punere în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin (2008/56/CE)

Evaluarea efectuată de Comisia Europeană și orientări

Au trecut puțin peste cinci ani de la intrarea în vigoare a Directivei privind strategia pentru mediul marin (DCSMM), și prezentul raport marchează deja sfârșitul primei etape de punere în aplicare, ce viza stabilirea unor obiective ambițioase. A fost întreprinsă o acțiune fără precedent de colectare de date și de analiză a stării de fapt, în cadrul căreia statele membre au prezentat o evaluare a stării în care se află apele lor marine (evaluarea inițială), au definit ceea ce înțeleg prin „o stare ecologică bună” (SEB) a apelor marine naționale și au stabilit o serie de obiective specifice în scopul de a crea o punte de legătură între situația actuală și ceea ce vor să realizeze până în 2020, an în care starea ecologică bună trebuie să fie deja o realitate. Analiza a permis lansarea unei ample dezbateri publice privind protecția mediului marin, a reunit o cantitate vastă de cunoștințe cu privire la mările și oceanele noastre și a constituit premisa consolidării colaborării regionale, în special în cadrul convențiilor privind mările regionale (CMR). În același timp, în urma evaluării de către Comisie a rapoartelor statelor membre au apărut câteva motive de îngrijorare: din definiția dată de statele membre cu privire la o „stare ecologică bună” și din măsurile pe care le aveau în vedere pentru realizarea acesteia rezultă că, în ansamblu, nivelul de ambiție pentru îndeplinirea acestui obiectiv este destul de redus, că adeseori nu se ține seama de obligațiile și de normele existente și că există o lipsă de coerență la nivelul întregii Uniuni și chiar între țările vecine, în interiorul aceleiași regiuni marine.

Până în decembrie 2013, aproape toate statele membre în cauză prezentaseră un raport Comisiei Europene.¹ Prezentul raport reflectă faptul că unele state membre au transmis doar o parte din datele necesare și că un stat membru nu a furnizat nicio informație. Comisia Europeană a inițiat proceduri privind încălcarea dreptului comunitar, atunci când a fost cazul. În paralel cu acțiunile în justiție, Comisia va lua în considerare modul în care va comunica statelor membre care nu sunt incluse în acest raport - după ce acestea vor prezenta toate datele solicitate -, atât evaluarea pe care a efectuat-o, cât și orientările.

Pe baza acestei analize, prezentul raport prezintă orientări² sub forma unor recomandări, care trebuie să fie puse în aplicare la nivelul UE, precum și la nivel regional și național. În prezentul raport, Comisia nu preconizează repornirea exercițiului de raportare în cazul în care au fost identificate lacune, preferând să opteze pentru o abordare proactivă, orientată către viitor, atât în prezentul raport, cât și în documentul de lucru al serviciilor Comisiei (anexat). Scopul urmărit este de a pune la dispoziție orientări concrete privind modul de a se rezolva

---

¹ A se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei: „Primii pași în punerea în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin - evaluare conformă cu articolul 12 din Directiva 2008/56/CE” privind situația raportării de către statele membre. Statele membre care nu au o zonă de coastă nu au trebuit să raporteze în conformitate cu dispozițiile DCSMM.

² În conformitate cu articolul 12 din Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin.

dificultățile identificate, astfel încât procesul ulterior de punere în aplicare să devină mai puțin costisitor și mai eficace.

Documentul de lucru al serviciilor Comisiei³ care însoțește prezentul raport conține o analiză mai aprofundată a informațiilor comunicate de statele membre cu privire la setul de 11 descriptori calitativi ai mediului marin prevăzuți în directivă (de exemplu, biodiversitatea, speciile alogene, populația piscicolă, sănătatea lanțurilor trofice, contaminanții, deșeurile, zgomotul subacvatic), precum și recomandări mai detaliate, evaluări și recomandări specifice pentru fiecare țară. În cursul anului 2014, Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene (JRC) va elabora evaluări aprofundate cu privire la aspectele mai tehnice ale rapoartelor furnizate de statele membre. Agenția Europeană de Mediu (AEM) va prezenta concluzii, de asemenea, cu privire la starea generală a mediului marin în Europa.

1. STAREA MĂRILOR EUROPENE

În ansamblu, apele marine ale Europei depășesc spațiul terestru al acestora și găzduiesc o viață marină bogată, unică și fragilă, care încă mai are foarte multe lucruri necunoscute. Ecosistemele marine trebuie să facă față presiunilor crescânde exercitate de activitățile umane, atât pe uscat, cât și pe mare, având în vedere că 41 % din populația europeană locuiește în regiunile de coastă, iar activitățile economice care depind de mediul marin sunt în creștere. Din rapoartele statelor membre rezultă (faptul) că mările europene nu sunt într-o „stare ecologică bună”.

Această constatare are la bază foarte multe motive, în special:

- 39 % din populațiile piscicole din partea de nord-est a Oceanului Atlantic și 88 % din Marea Mediterană și Marea Neagră sunt în continuare exploatate în exces, iar situația se ameliorează într-un ritm lent.⁴
- În unele locuri, poluarea mediului marin a scăzut, dar, în ansamblu, nivelurile de nutrienți și de substanțe periculoase se află în continuare peste limitele acceptabile. Scăderea nivelului de oxigen cauzată de poluarea cu nutrienți este deosebit de gravă în Marea Baltică și în Marea Neagră.
- Deșeurile marine, în special cele din material plastic, constituie o problemă din ce în ce mai îngrijorătoare atât la nivel mondial, cât și în UE. În Marea Nordului, peste 90 % din păsările marine Fulmar au plastic în stomac și, pe o porțiune de plajă de 100 m de pe coasta Atlanticului se găsesc, în medie, 712 deșeuri. Efectele produse de această problemă din ce în ce mai gravă sunt multiple și amploarea acestora nu este încă pe deplin cunoscută.
- Deși nu sunt evaluate în mod direct în contextul Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin, schimbările climatice contribuie, de asemenea, la degradarea în continuare a ecosistemelor marine.

³ Document de lucru al serviciilor Comisiei: „Primii pași în punerea în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin - evaluare conformă cu articolul 12 din Directiva 2008/56/CE”.

⁴ Comunicare a Comisiei către Consiliu privind o consultare referitoare la posibilitățile de pescuit pentru 2014, COM(2013) 319 final.

Sunt necesare eforturi suplimentare pentru îndeplinirea obiectivului stabilit pentru anul 2020, și anume realizarea unei stări ecologice bune în cadrul punerii în aplicare depline, adecvate, consecvente și coerente a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin.

2. PRINCIPIILE-CHEIE ALE EVALUĂRII

Comisia a aplicat o serie de principii pentru a evalua în ce măsură informațiile raportate de statele membre reprezintă un cadru complet, adecvat, complet și coerent⁵, astfel cum se prevede în directivă la articolul 8 (evaluarea inițială), la articolul 9 (definirea stării ecologice bune) și la articolul 10 (obiectivele de mediu). În special, Comisia a analizat dacă:

- toți descriptorii relevanți și toate apele marine au făcut obiectul rapoartelor întocmite de statele membre, pentru toate dispozițiile relevante
- definirea stării ecologice bune (SEB) a fost specifică și cuantificată, de natură să permită evaluarea progreselor înregistrate în realizarea acestui obiectiv
- definițiile privind SEB pentru aceeași regiune sau subregiune marină au fost coerente între ele
- evaluarea inițială a reflectat cunoștințele științifice disponibile în domeniile acoperite de directivă și a permis stabilirea unui nivel de referință pentru viitor
- obiectivele stabilite au reflectat constatările evaluării inițiale și definiția stării ecologice bune, astfel încât statele membre să ajungă în mod realist la o stare ecologică bună, până în 2020
- statele membre au ținut seama de reglementările și politicile UE existente care au relevanță în ceea ce privește mediul marin, precum și de normele pertinente stabilite de convențiile privind mările regionale (CMR), atunci când nu existau norme ale UE.

O serie de chestionare au precizat în detaliu aceste principii⁶. Nerespectarea unui principiu sau a mai multor principii a avut drept rezultat o evaluare „parțial adecvată” sau „inadecvată”, „neconsecventă” și/sau cu un nivel de coerență „reduc” sau „mediu”. Respectarea tuturor principiilor, chiar și la nivel minim, a condus la o evaluare conform căreia nivelul atins a fost „adecvat”, „consecvent” și „coerent”.

Numai în cazul în care aceste criterii sunt îndeplinite de către toate statele membre se poate stabili dacă politicile existente vor permite UE, în ansamblu, să poată avea, până în 2020,

---

⁵ În conformitate cu articolul 12 din DCSMM: „Pe baza tuturor notificărilor efectuate în temeiul articolului 9 alineatul (2), al articolului 10 alineatul (2) și al articolului 11 alineatul (3) cu privire la fiecare regiune sau subregiune marină, Comisia evaluează dacă, pentru fiecare stat membru, elementele comunicate constituie un cadru corespunzător pentru îndeplinirea cerințelor prezentei directive și poate solicita statului membru în cauză să furnizeze orice informații suplimentare, disponibile și necesare. Pentru a efectua evaluările în cauză, Comisia examinează coerența între cadrele stabilite în cadrul diferitelor regiuni sau subregiuni marine și în ansamblul Comunității”.

⁶ A se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei, *ibid.*

„ocele și mări diverse și dinamice din punct de vedere ecologic, curate, sănătoase și productive”⁷. În prezent, situația este cu totul alta. Câteva exemple sunt edificatoare:

- Statele membre au furnizat rapoarte cu privire la diferite liste de specii și habitate, unele dintre ele ignorând listele stabilite de Directiva „habitate”, altele ignorând (anumite) habitate existente în apele lor maritime.
- Statele membre au identificat diferiți agenți de poluare care figurează pe lista de substanțe prioritare în conformitate cu Directiva-cadru privind apa, concentrându-se pe unii agenți de poluare și ignorând alții.
- Numai câteva state membre au stabilit, în mod clar, că toate populațiile piscicole ar trebui să fie exploatate la niveluri cel mult egale cu nivelurile corespunzătoare producției maxime durabile.

Cu toate acestea, evaluarea efectuată de Comisie nu ar trebui să fie interpretată în primul rând din punctul de vedere al conformității cu directiva în cauză. Mai degrabă, scopul evaluării este de a permite Comisiei să furnizeze orientări statelor membre, astfel încât acestea să poată îndeplini obiectivele directivei propuse, precum și o perspectivă asupra punerii ei în aplicare. În fine, deși recunoaște că raportarea este un efort deosebit pentru statele membre, în special având în vedere termenele scurte, gradul de acuratețe al evaluării efectuate de Comisie a depins de exactitatea informațiilor primite. Există exemple de rapoarte care au fost la un înalt nivel calitativ, dar sunt și cazuri în care au existat rapoarte cu lacune sau contradicții.

3. PRINCIPALELE CONSTATĂRI

(1) O evaluare cuprinzătoare

Evaluarea stării apelor marine în UE este globală și integrează considerente de natură socio-economică. Aceasta permite o mai bună înțelegere a presiunilor și a efectelor exercitate de activitățile umane asupra vieții marine, reunind o gamă largă de informații. În special, au fost analizate mai sistematic ca niciodată biodiversitatea, speciile alogene, deșeurile din mediul marin și zgomotul subacvatic. Statele membre, în cea mai mare parte, au raportat cu privire la majoritatea articolelor și a descriptorilor, oferind o imagine foarte amplă asupra mediului marin din Europa. Cu toate acestea, calitatea rapoartelor diferă foarte mult de la o țară la alta și, în cadrul aceluiași stat membru, de la un descriptor la altul.

O atenție sporită a fost acordată unor instrumente precum Directiva-cadru privind apa, politica comună în domeniul pescuitului și politica UE privind biodiversitatea în domeniul marin. Această abordare constituie o contribuție importantă la coerența politicilor, rezultatul fiind consolidarea cooperării și a dialogului intersectoriale în interiorul UE.

Activitatea legată de DCMM a declanșat și a însoțit noile evoluții ale convențiilor privind mările regionale, demonstrând astfel complementaritatea măsurilor întreprinse atât la nivelul UE, cât și la nivel maritim regional și creând beneficii reciproce tuturor părților interesate. Convențiile privind mările regionale au lucrat, în grade diferite, la rapoarte privind starea

---

⁷ Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin, articolul 3 alineatul (5).

mărilor lor, în scopul de a contribui la evaluările inițiale efectuate de statele membre. De asemenea, CMR au stabilit noi indicatori, obiective și metode la nivel regional și au convenit asupra necesității de a se îmbunătăți coordonarea regională.

În fine, în statele membre au fost organizate consultări publice⁸, fapt care a condus la dezbateri cu părțile interesate asupra nivelului de ambiție al politicilor marine în cadrul UE și în afara acesteia.

În ansamblu, prima etapă a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin a adus UE, prin urmare, mai aproape cu un pas de punerea în aplicare concretă a abordării ecosistemice privind gestionarea activităților umane care au un impact asupra mărilor noastre, un concept care constituie esența directivei. Au fost desprinse învățăminte valoroase la nivelul UE, în statele membre și în cadrul convențiilor privind mările regionale, în egală măsură.

(2) Nivelul de adecvare

În pofida acestor aspecte pozitive, Comisia Europeană a constatat, de asemenea, inadvertențe în informațiile comunicate de statele membre, în condițiile în care chiar statele membre cu cele mai bune performanțe trebuie să depună eforturi suplimentare pentru a remedia lacunele specifice.

Evaluarea inițială realizată de statele membre în temeiul articolului 8 oferă datele pe care se bazează punerea în aplicare a directivei. Totuși, rapoartele de evaluare inițiale oferă adeseori o imagine de ansamblu fragmentată asupra stării mediului marin, care nu reflectă întotdeauna integralitatea datelor disponibile.

Existența unor lacune în datele furnizate de rapoartele statelor membre este inevitabilă, având în vedere că există încă lacune semnificative în ceea ce privește cunoștințele disponibile cu privire la mediul marin, iar domeniul de aplicare al evaluării prevăzute de articolul 8 din Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin este foarte amplu. Cu toate acestea, numai câteva state membre au propus o strategie privind modul în care trebuie eliminate, înainte de următorul ciclu de raportare, lacunele existente în ceea ce privește datele disponibile, de exemplu prin intermediul unor planuri viitoare de monitorizare la nivel național sau regional. Rezultatele proiectelor de cercetare care vizează în mod expres eliminarea lacunelor în ceea ce privește baza de cunoștințe disponibile pe probleme marine relevante pentru cei 11 descriptori din strategia pentru mediul marin nu au fost întotdeauna utilizate în mod optim. În fine, statele membre nu au utilizat evaluarea inițială pentru a stabili un nivel de referință: pierderea acestei ocazii îngreunează și, în unele cazuri, face imposibilă evaluarea distanței care trebuie parcursă până la atingerea acestui obiectiv.

---

⁸ Comisia Europeană a primit informații de la 17 state membre cu privire la procesul de consultare publică impus de articolul 19 din Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin. Pentru informații suplimentare, a se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei.

În plus, o definiție adecvată a stării ecologice bune în temeiul articolului 9 este deosebit de importantă în această primă etapă a punerii în aplicare, deoarece în cadrul acesteia se stabilește nivelul de ambiție pe care statele membre se angajează să îl atingă până în 2020.

Majoritatea statelor membre au prezentat rapoarte privind starea ecologică bună pentru toți descriptorii, iar unele au stabilit criterii de referință ambițioase în cadrul definiției. Cu toate acestea, majoritatea statelor membre nu au mers mai departe de descrierea de bază a stării ecologice bune la care face trimitere directiva. De exemplu, multe state membre nu au furnizat elemente calitative sau explicative care să ilustreze conceptul și să asigure o valoare adăugată, ambiție și obiective clar definite. De asemenea, de multe ori starea ecologică bună nu a fost definită într-un mod cuantificabil, ceea ce face imposibilă evaluarea practică a măsurii în care a fost atinsă. Atunci când în definirea stării ecologice bune se prevăd obiective ambițioase de un înalt nivel calitativ, acestea rămân adeseori doar o aspirație.

În plus, uneori statele membre nu s-au bazat sistematic pe legislația UE existentă și pe normele prevăzute de convențiile privind mările regionale. Acest lucru s-ar putea explica prin faptul că este posibil să nu existe legături suficient de clare pentru toți actorii implicați între Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin și celelalte acte legislative pertinente. Cu toate acestea, în cea mai mare parte a fost adoptată, de către anumite state membre, o abordare selectivă, care ține seama doar parțial de normele, obiectivele și valorile limită existente. Dacă nu se aduc modificări, realizarea stării ecologice bune, astfel cum este definită în prezent, ar produce doar o slabă ameliorare a calității oceanelor noastre.

Aceleași concluzii sunt valabile în ceea ce privește obiectivele stabilite în temeiul articolului 10 din Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin. Statele membre au stabilit o gamă amplă de obiective specifice, care diferă în ceea ce privește nivelul lor de ambiție și de specificitate. Mai important însă, obiectivele de mediu stabilite nu sunt suficiente, în unele cazuri, pentru a se realiza o stare ecologică bună.

(3) Consecvență

O altă preocupare generală este lipsa de consecvență a statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a directivei. În special, legătura logică între evaluarea inițială (punctul de plecare), definirea SEB (obiectivul final) și obiective (efortul necesar pentru îndeplinirea obiectivului final, încă de la punctul de plecare), nu a fost luată în considerare de către toate statele membre. Unele state membre nu au făcut o distincție clară între definirea stării ecologice bune și obiectivele propriu-zise ori, atunci când au stabilit obiectivele, nu au luat în considerare evaluarea inițială efectuată, transformând un proces cuprinzător și integrat într-o serie de exerciții de raportare fără legătură între ele.

(4) Coerență

În ceea ce privește protecția apelor marine ale UE, cooperarea regională bazată pe convențiile privind mările regionale este bine dezvoltată. În cadrul convențiilor privind mările regionale au fost asumate angajamente importante pentru concretizarea unei abordări ecosistemice și pentru sprijinirea punerii în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin. Din păcate, există diferențe în ceea ce privește utilizarea de către statele membre a rezultatelor cooperării regionale în cadrul strategiilor lor marine. Uneori, rezultatele acțiunilor relevante

întreprinse în cadrul CMR au fost primite prea târziu, dar chiar și atunci când au fost transmise la timp, aceste rezultate nu au fost întotdeauna utilizate în rapoartele naționale.

Urmarea a fost lipsa de coerență în cadrul UE, precum și în cadrul aceleiași regiuni ori subregiuni marine [coerență prevăzută la articolul 3 alineatul (5) litera (b) și la articolul 5 alineatul (2) din Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin]. Deși nivelul de coerență diferă în mod considerabil în interiorul UE și este ridicat în unele regiuni și în cazul unor descriptori, nivelurile globale se situează între moderat și scăzut. Statele membre din regiunea Atlanticului de Nord-Est înregistrează cel mai mare nivel de coerență (deși se mai pot aduce numeroase îmbunătățiri), în timp ce nivelul de coerență cel mai scăzut se observă în țările din zona Mării Mediterane și, în special, a Mării Negre (deși aceasta din urmă a putut fi evaluată numai parțial).

În consecință, nu există o viziune comună la nivelul UE cu privire la ceea ce înseamnă o stare ecologică bună, chiar și la un nivel regional /subregional. În ansamblul UE, există peste 20 de tipuri diferite de definiții privind starea ecologică bună și, prin urmare, nu există obiective comune sau comparabile.

4. RECOMANDĂRI ȘI ETAPELE URMĂTOARE

Analiza primei etape de punere în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin a evidențiat cu claritate că este nevoie de progrese considerabile pentru a evita o abordare insuficientă, inefficientă, fragmentată și inutil de costisitoare cu privire la protecția mediului marin.

Comparabilitatea rapoartelor trimise de statele membre este la un nivel scăzut, ceea ce îngreunează coordonarea acțiunilor și a analizelor. Prin urmare, va fi o provocare nu numai să se ajungă la o stare ecologică bună până în 2020, ci chiar să se poată aprecia cât de departe suntem de îndeplinirea acestui obiectiv. De asemenea, această situație va priva operatorii economici de condiții de concurență echitabile pe întreg teritoriul UE și în regiunile marine ale acesteia. În consecință, este pusă în pericol o bază de resurse importantă, în lipsa căreia „creșterea albastră”, nu va fi sustenabilă pe termen lung.

În prezent există o nouă șansă pentru îmbunătățirea acestei situații înainte de elaborarea programelor de monitorizare și a programelor de măsuri planificate pentru 2014 și, respectiv, 2015. Aceste programe vor da rezultate mai bune, cu prețuri mai scăzute, dacă sunt coordonate sau dezvoltate în comun între statele membre.

(1) Experiența acumulată până în prezent

Anticipând rezultatele prezentei evaluări, Comisia și statele membre au reținut deja o serie de învățăminte, care au fost transpuse în inițiative concrete:

- Strategia comună de punere în aplicare a DCSMM⁹ a fost adaptată la noile provocări și a fost creat un nou program de lucru pentru punerea în aplicare a directivei-cadru¹⁰

---

⁹ Directiva impune statelor membre să furnizeze informații detaliate și coordonate. Pentru a facilita acest lucru, statele membre și Comisia Europeană au instituit un program de coordonare informal, și anume Strategia comună de implementare (SCI).

pentru perioada 2014-2018, în comun cu statele membre, cu CMR și cu alți actori relevanți. Programul comun identifică principalele repere, consolidează cooperarea cu CMR și prevede elaborarea unor orientări menite să contribuie la o viziune comună sporită cu privire la cerințele Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin.

- Cu ajutorul proiectelor concrete adaptate cerințelor specifice, finanțate în cadrul politicii maritime integrate a UE, statele membre au beneficiat de un sprijin suplimentar pentru punerea în aplicare a strategiei. Aceste proiecte vizează, de exemplu, îmbunătățirea punerii în aplicare a directivei în țările din regiunea Mării Mediterane și a Mării Negre.
- Au fost luate măsuri pentru raționalizarea și simplificarea obligațiilor de raportare ale statelor membre, precum și pentru valorificarea raportărilor existente în temeiul legislației relevante, pe baza principiului „o singură raportare, mai multe utilizări”.

(2) Etape ulterioare

În afară de aceste experiențe dobândite, mai sunt foarte multe de făcut în cadrul ciclului actual de punere în aplicare și înainte de viitorul exercițiu de raportare din 2018. Aceste eforturi vor necesita nu numai o serie de acțiuni specifice și un nivel de ambiție sporit, ci și o nouă viziune cu privire la modul de punere în aplicare a DCSMM în vederea remedierii deficiențelor identificate.

Pe termen scurt și în conformitate cu articolul 12 din DCSMM, este esențial să se asigure că sunt valorificate cele mai importante aspecte ale punerii în aplicare de până în prezent și că deficiențele identificate nu vor afecta negativ viitoarea punere în aplicare a DCSMM. În acest scop, statele membre ar trebui să analizeze rapid și serios următoarele recomandări, inclusiv atunci când pregătesc programele de monitorizare și programele de măsuri. În special, statele membre ar trebui:

- să utilizeze programele de monitorizare în scopul de a remedia deficiențele și lacunele identificate în evaluarea inițială;
- să aplice sistematic normele rezultate din legislația UE (de exemplu, politicile comune în domeniul pescuitului, directiva-cadru privind apa, directiva privind habitatul etc., precum și propunerea de directivă privind amenajarea spațiului maritim (ASM) și managementul integrat al zonelor costiere (MIC)¹¹ imediat după intrarea în vigoare), acestea fiind cerințe minime. În cazul în care nu există astfel de norme, statele membre ar trebui să utilizeze indicatorii comuni specifici regiunii, stabiliți de CMR în programele lor de monitorizare și în programele de măsuri;

---

¹⁰ Programul de lucru convenit în cadrul SCI:

http://ec.europa.eu/environment/marine/eu-coast-and-marine-policy/implementation/index_en.htm

¹¹ Propunere de directivă de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim și managementul integrat al zonelor costiere, COM (2013)133 final.

- revizuirea și, dacă este posibil, actualizarea definiției privind starea ecologică bună și a obiectivelor pe care și le-au stabilit pentru pregătirea programelor de monitorizare și a programelor de măsuri, astfel încât să ajungă la o abordare *în cadrul regiunilor și între regiuni, precum și între diferitele dispoziții*;

În plus, în cazul în care Comisia a constatat deficiențe, statele membre ar trebui, cât mai curând posibil și până cel târziu în 2018, să îmbunătățească în mod semnificativ calitatea și coerența definițiilor date SEB, a evaluărilor inițiale efectuate și a propriilor obiective în domeniul mediului, astfel încât să asigure obținerea unor rezultate mai bune în cea de a doua etapă de punere în aplicare. În special, ar trebui adoptate următoarele măsuri:

- revizuirea, consolidarea și îmbunătățirea actualei Decizii 2010/477/UE privind SEB până în 2015, astfel încât să se instituie un ansamblu de criterii și de norme metodologice privind SEB mai clare, mai simple, mai concise, mai coerente și mai comparabile; această revizuire ar putea să țină seama, de asemenea, de efectele schimbărilor climatice asupra evaluării stării ecologice bune;¹²
- revizuirea anexei III din DCSMM și, dacă este necesar, revizuirea și elaborarea de orientări specifice menite să asigure o abordare mai coerentă și mai consecventă a evaluărilor în următorul ciclu de punere în aplicare;
punerea în aplicare a unui sistem modern și eficace de schimb de date și informații între UE (SEE) și CMR (sistemul european de informații privind apa pentru mediul marin - „WISE-marine”), care să valorifice pe deplin evoluțiile actuale în ceea ce privește îmbunătățirea accesibilității și a interoperabilității datelor privind mediul marin, prin intermediul inițiativei „Cunoașterea mediului marin 2020”;
- utilizarea sistematică a evaluărilor efectuate pentru alte reglementări relevante ale UE sau în cadrul CMR de către statele membre, lucrările pregătitoare urmând să înceapă imediat;
- elaborarea de planuri de acțiune, coordonate la nivel regional și subregional, astfel încât să se elimine, până în 2018, toate deficiențele identificate.¹³

În cele din urmă, dar nu mai puțin important, cooperarea regională trebuie să constituie esența punerii în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin și să influențeze procedurile naționale de punere în aplicare, și nu invers. La nivel regional, Comisia și statele membre ar trebui să coopereze cu alte părți contractante în cadrul CMR pentru a stimula în continuare coordonarea la nivel regional și subregional, ținând seama de faptul că fiecare CMR are particularitățile sale. Ulterior, statele membre ar trebui să utilizeze rezultatele în mod sistematic în cadrul procedurilor naționale de punere în aplicare. Comisia și statele membre ar trebui să continue discuțiile cu privire la modalitatea optimă de a stimula cooperarea regională și de a consolida în continuare cooperarea în cadrul CMR, în special în vederea unei mai mari armonizări a programelor de lucru.

---

¹² După cum s-a subliniat în documentul de lucru al serviciilor Comisiei (2013) 133 final (conform deciziei adoptate de Comisie - „Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice”).

¹³ Aceste planuri de acțiune ar putea fi inspirate de abordarea propusă de cadrul structurat de punere în aplicare și informare și ar putea viza stabilirea diferitelor măsuri ce ar trebui întreprinse de către statele membre pentru a îmbunătăți punerea în aplicare [a se vedea COM(2012) 95].

Aceste recomandări vizează asigurarea unui cadru clar pentru îmbunătățirea treptată a abordării bazată pe cooperare privind punerea în aplicare a directivei-cadru, urmărindu-se îndeplinirea la toate nivelurile relevante a etapelor și a obiectivelor. Dacă sunt puse în practică integral și rapid de către toate părțile implicate, cu mult înainte de 2018, aceste etape vor contribui la realizarea de urgență a schimbării necesare în materie de politică și vor îmbunătăți modul în care vom aborda în comun protecția mărilor și a oceanelor noastre în puținul timp rămas până în 2020.

Comisia Europeană intenționează să efectueze o nouă evaluare, în 2016, în cadrul raportului său cu privire la programele de măsuri¹⁴, pentru a stabili dacă abordarea bazată pe colaborare descrisă mai sus a fost pusă în aplicare și dacă a dat rezultate sau dacă sunt necesare acțiuni suplimentare pentru a se garanta punerea în aplicare corespunzătoare a DCSMM. Revizuirea, în 2015, a deciziei privind starea ecologică bună și consolidarea cooperării regionale reprezintă elementele esențiale ale acestei abordări. În paralel, Comisia Europeană poate recurge la posibilitatea de a iniția noi proceduri privind încălcarea dreptului comunitar, astfel încât să asigure punerea în aplicare corespunzătoare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin, ori de câte ori consideră că este necesar.

5. CONCLUZII

Ecosistemele marine foarte fragile din UE se confruntă cu presiuni tot mai mari exercitate de activitățile umane. Punerea în aplicare a DCSMM și transpunerea abordării ecosistemice într-o realitate viabilă din punct de vedere științific în mediul marin, în cadrul colaborării cu țările vecine ale UE, reprezintă o misiune foarte dificilă, dar esențială. În prima etapă a DCSMM au fost stabilite repere importante la nivel european, regional și național, ceea ce a implicat un efort considerabil. Cu toate acestea, Uniunea Europeană este încă foarte departe de a beneficia de mări și oceane sănătoase. Pentru a atinge acest obiectiv până în 2020, în mai puțin de șapte ani, sunt necesare eforturi reînnoite și intensificate, precum și schimbări rapide și majore în modul în care cooperează statele membre, Comisia Europeană, CMR și alte organizații relevante, punându-se accentul pe acțiuni și planificări comune, precum și pe coerența măsurilor de politică adoptate în toate sectoarele. O mai mare coordonare a programelor de monitorizare și a programelor de măsuri, o cooperare regională mai ambițioasă și o viziune mai clară asupra rolurilor, responsabilităților și obligațiilor tuturor părților vor contribui la atingerea unui nivel de protecție mai puțin costisitoare și mai eficace a mediului marin, la fel ca și punerea în aplicare integrală a cadrului legislativ al UE în domeniul surselor terestre de poluare, dar și eforturile mai sistematice pentru asigurarea managementului integrat al zonelor costiere. Aceste acțiuni reprezintă măsurile minime indispensabile pentru ca UE să reușească punerea în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin în scopul protejării oceanelor și a mărilor sale, precum și pentru a asigura că apele sale marine vor constitui o sursă durabilă de dezvoltare pentru generațiile viitoare.

---

¹⁴ Articolul 16 din Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin.